

Dossiernummer : DOS-2024-04386

Betreft : Klacht betreffende de bewaring van een bankrekeningnummer

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, samengesteld uit de heer Hielke HJUMANS, alleenzettelend voorzitter;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna “AVG”;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna “WOG”;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door het directiecomité van de Gegevensbeschermingsautoriteit op 25 april 2024 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 31 mei 2024;

Gelet op de stukken van het dossier;

Heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager: X, hierna “de klaagster”; en

De verweerder: Y, hierna “de verweerder”.

I. Feiten en procedure

1. De klaagster is via haar onderneming klant bij de verweerder. Naar aanleiding van een vraag van de klaagster over een adres waarvoor zij maandelijks een factuur ontvangt van de verweerder, heeft zij per bericht via Whatsapp met de verweerder contact opgenomen. In de chatberichten vraagt de verweerder om de naam, het adres, het btw-nummer van haar bedrijf en de laatste vier cijfers van haar bankrekeningnummer waarmee de laatste betaling werd uitgevoerd ter verificatie van de identiteit van de klaagster. De klaagster weigert echter de laatste vier cijfers van haar bankrekeningnummer te verstrekken. De verweerder legt aan de klaagster uit waarom deze vier cijfers gevraagd worden, namelijk ter verificatie van de juiste identiteit. De verweerder informeert de klaagster over de mogelijkheid om telefonisch contact op te nemen zodat haar identiteit op een andere manier geverifieerd kan worden, indien zij deze vier cijfers niet wenst te verstrekken. De klaagster dient een klacht in bij de GBA omdat de verweerder over haar bankrekeningnummer beschikt en deze bewaart zonder dat zij hiervoor toestemming heeft gegeven.
2. Op 6 oktober 2024 dient de klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen de verweerder.
3. Op 9 oktober 2024 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 van de WOG en op 9 oktober 2024 wordt de klager hiervan op de hoogte gesteld overeenkomstig artikel 61 WOG.
4. Op 9 oktober 2024 wordt de Geschillenkamer gevat op grond van artikel 92, 1° van de WOG.

II. Motivering

5. De Geschillenkamer begrijpt uit de klacht dat de klaagster de volgende drie aanklachten formuleert ten aanzien van de verweerder: ten eerste stelt zij dat zij geen toestemming heeft gegeven om haar bankrekeningnummer te bewaren (de eerste aanklacht), ten tweede werpt ze op dat zij met vijf medewerkers van de verweerder gechat heeft en vraagt ze zich tegelijkertijd af wat dit betekent voor haar privacy (de tweede aanklacht) en ten derde voert de klaagster aan dat de verweerder een andere methode in werking moet stellen om bijkomende verificaties uit te voeren (de derde aanklacht).
6. Op basis van de elementen in het dossier die de Geschillenkamer bekend zijn, en op basis van de bevoegdheden die haar door de wetgever op grond van artikel 95, § 1 WOG zijn toebedeeld, beslist de Geschillenkamer over de verdere opvolging van het dossier; *in casu* gaat de Geschillenkamer over tot het seponeren van de klacht overeenkomstig artikel 95, § 1, 3° WOG, op basis van de hiernavolgende motivering.

7. Wanneer een klacht geseponereerd wordt, dient de Geschillenkamer haar beslissing trapsgewijs te motiveren¹ en:
- een technische seponering uit te spreken indien het dossier geen of niet voldoende elementen bevat die tot een veroordeling kunnen leiden, of indien er onvoldoende uitzicht bestaat op een veroordeling wegens een technische belemmering, waardoor zij niet tot een beslissing kan komen;
 - of een beleidssepot uit te spreken, indien ondanks de aanwezigheid van elementen die tot een sanctie kunnen leiden, de voortzetting van het onderzoek van het dossier niet opportuun lijkt in het licht van de prioriteiten van de Gegevensbeschermingsautoriteit, zoals gespecificeerd en toegelicht in het sepotbeleid van de Geschillenkamer².
8. In het geval op meer dan één grond wordt geseponereerd, dienen de sepotgronden (resp. technisch sepot en beleidssepot) in volgorde van belangrijkheid te worden behandeld.³
9. In het voorliggend dossier gaat de Geschillenkamer over tot een technisch en beleidssepot van de klacht. Volgende motieven liggen aan de basis van de beslissing van de Geschillenkamer waarom zij het onwenselijk acht verder gevolg te geven aan het dossier en derhalve beslist niet over te gaan tot, *inter alia*, een behandeling ten gronde.
10. Als motief voor het sepot van de eerste en de derde aanklacht van de klagster, stelt de Geschillenkamer vast dat deze aanklachten kennelijk ongegrond zijn.⁴
11. De eerste aanklacht betreft het feit dat de verweerder zonder toestemming het bankrekeningnummer van de klagster, waarmee de laatste betaling is verricht, heeft bewaard. Vooreerst merkt de Geschillenkamer op dat de klagster contact opneemt met de Businessafdeling van de verweerder. Op basis van het chatgesprek stelt de Geschillenkamer vast dat er verschillende gegevens van de onderneming van de klagster wordt gevraagd aangezien de factuur in kwestie betrekking heeft op de onderneming. Op basis van de klacht en de bijhorende stukken is het voor de Geschillenkamer onduidelijk of de laatste vier cijfers van het bankrekeningnummer, en bij uitbreiding het bankrekeningnummer zelf, persoonsgegevens van de klagster uitmaken, dan wel gegevens zijn die betrekking hebben op een onderneming. In het laatste geval is de AVG

¹ Hof van Beroep Brussel, Sectie Marktenhof, 19de kamer A, Kamer voor marktzaken, arrest 2020/AR/329, 2 september 2020, p.18.

² In dit verband verwijst de Geschillenkamer naar haar sepotbeleid zoals uitvoerig uiteengezet op de website van de GBA: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/sepotbeleid-van-de-geschillenkamer.pdf>

³ Cf. Titel 3 – *In welke gevallen zal mijn klacht waarschijnlijk worden geseponereerd door de Geschillenkamer?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

⁴ Cf. criterium A.2 in het sepotbeleid van de Geschillenkamer, <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/sepotbeleid-van-de-geschillenkamer.pdf>.

niet van toepassing aangezien artikel 2 AVG vereist dat er sprake moet zijn van de verwerking van persoonsgegevens in de zin van artikel 4,1 AVG⁵.

12. Aangezien het onduidelijk is wat de naam is van de onderneming en de naam van de titularis van de bankrekening, zal de Geschillenkamer uitgaan van het vermoeden dat het bankrekeningnummer een persoonsgegeven van de klager uitmaakt.
13. De litigieuze verwerking betreft volgens de klagster dus de bewaring van het bankrekeningnummer. De Geschillenkamer wijst er echter op dat artikel 6.1.c) AVG bepaalt dat de verwerking van persoonsgegevens rechtmatig is wanneer dit noodzakelijk is voor het naleven van een wettelijke verplichting waaraan de verwerkingsverantwoordelijke onderworpen is. Zoals de verweerder ook aan de klagster verduidelijkt tijdens het chatgesprek, is de verweerder als Belgische onderneming verplicht om verschillende wet- en regelgeving inzake het bewaren van gegevens na te leven. De Geschillenkamer verwijst hierbij in het bijzonder naar de volgende wetgeving.. Artikel 60, §4, van het BTW-wetboek⁶ schrijft voor dat onder andere de handelsboeken, boekingsstukken en andere documenten, waaronder rekeninguittreksels en betalingsbewijzen, moeten worden bewaard om de controle op de belastingheffing mogelijk te maken. De Geschillenkamer verwijst eveneens naar artikel III.86 van het Wetboek Economisch Recht (hierna: WER), dat bepaalt dat Belgische ondernemingen voor elke boeking moeten beschikken over een gedagtekend verantwoordingsstuk waarnaar zij moeten verwijzen. Deze verantwoordingsstukken dienen methodisch te worden opgeborgen en gedurende zeven jaar bewaard. Boekhoudplichtige ondernemingen, zoals de verweerder, moeten hun boeken zeven jaar bewaren, te rekenen vanaf de eerste januari van het jaar na de afsluiting, zoals voorgeschreven in artikel III.87 WER. De verweerder dient dus bepaalde gegevens, zoals het bankrekeningnummer, te bewaren om aan deze wettelijke verplichtingen te voldoen. Deze aanklacht wordt dan ook als kennelijk ongegrond beschouwd in de zin van artikel 57.4 AVG, waardoor de Geschillenkamer overgaat tot een technisch sepot.⁷
14. Als derde aanklacht stelt de klagster aan de kaak dat zij de laatste vier cijfers van het bankrekeningnummer waarmee de laatste factuur werd betaald, moet verstrekken ter verificatie van haar identiteit. De klagster voert aan dat de verweerder beschikt over haar ondernemingsnummer, waardoor de verificatie via de vier laatste cijfers van het bankrekeningnummer niet noodzakelijk zou zijn. De Geschillenkamer stelt vast dat de klagster via de chat contact opneemt met de verweerder onder een pseudoniem. Daarnaast wijst de Geschillenkamer erop dat het ondernemingsnummer een openbaar

⁵ Artikel 4, 1 AVG: "persoonsgegevens": alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon („de betrokkene”); als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identicator zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identicator of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van die natuurlijke persoon;

⁶ Wetboek van 3 juli 1969 betreffende de belasting over de toegevoegde waarde,

⁷ Cf. criterium A.2 in het sepotbeleid van de Geschillenkamer, <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/sepotbeleid-van-de-geschillenkamer.pdf>.

gegeven is en dus niet volledig de identiteit van de klaagster kan bevestigen. Aangezien de verweerder de identiteit van de klaagster moet verifiëren, kan zij vragen om de laatste vier cijfers van het bankrekeningnummer ter verificatie. Enerzijds beschikt zij al over deze gegevens, en anderzijds hoeft de klaagster niet het volledige bankrekeningnummer te verstrekken, maar slechts de laatste vier cijfers, die, in tegenstelling tot het ondernemingsnummer, niet openbaar zijn. De Geschillenkamer wijst er eveneens op dat de verweerder de klaagster heeft ingelicht over het feit dat zij, indien zij niet akkoord was met het verstrekken van deze vier cijfers, telefonisch contact kon opnemen, waarbij haar identiteit op een andere manier zou kunnen worden geverifieerd. Deze aanklacht wordt dan ook als kennelijk ongegrond beschouwd in de zin van artikel 57.4 AVG, waardoor de Geschillenkamer overgaat tot een technisch sepot.⁸

15. Als motief voor het beleidssepot van de tweede aanklacht van de klaagster stelt de Geschillenkamer vast dat de klacht niet wordt ondersteund door bewijs dat de Geschillenkamer in staat zou stellen te beslissen of er al dan niet sprake is van een inbreuk op de AVG, en dat de klacht geen significante maatschappelijke en/of persoonlijke impact heeft. De tweede aanklacht van de klaagster luidt dat haar privacy mogelijk werd geschonden omdat zij werd geholpen door meerdere medewerkers van de verweerder, aangezien zij niet weet wie de medewerkers zijn en of deze slechte bedoelingen hebben. De Geschillenkamer wijst op de omvang van de organisatie van de verweerder en stelt dat het bijgevolg niet uitgesloten kan worden dat zij door verschillende personen wordt geholpen. De klaagster overlegt ook geen enkel (begin van) bewijs waaruit zou blijken dat haar privacy is geschonden, noch dat de medewerkers zouden handelen met slechte bedoelingen. Bijgevolg stelt de Geschillenkamer vast dat de klacht niet wordt ondersteund door bewijs dat de Geschillenkamer in staat zou stellen te beslissen of er al dan niet sprake is van een inbreuk op de AVG, en dat de klacht geen significante maatschappelijke en/of persoonlijke impact heeft.⁹

III. Publicatie en mededeling van de beslissing

16. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het is daarentegen niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.
17. Overeenkomstig haar sepotbeleid, zal de Geschillenkamer de beslissing aan de verweerder overmaken¹⁰. De Geschillenkamer heeft immers besloten om haar sepotbeslissingen

⁸ Cf. criterium A.2 in het sepotbeleid van de Geschillenkamer, <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/sepotbeleid-van-de-geschillenkamer.pdf>.

⁹ Cf. criterium B.5 in het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

¹⁰ Cf. Titel 5 – *Zal de sepot van mijn klacht worden gepubliceerd? Zal de tegenpartij hiervan op de hoogte worden gebracht?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

ambtshalve ter kennis te brengen van verweerders. De Geschillenkamer ziet echter af van een dergelijke kennisgeving wanneer de klager om anonimiteit heeft verzocht ten opzichte van de verweerder en de kennisgeving van de beslissing aan de verweerder, zelfs indien deze gepseudonimiseerd is, het niettemin mogelijk maakt om de klager te (her)identificeren¹¹.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om de voorliggende klacht te seponeren op grond van artikel **95, § 1, 3°** van de WOG.

Beroep kan worden ingesteld tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 108, § 1 van de WOG, binnen een termijn van 30 dagen na kennisgeving ervan, bij het Marktenhof (hof van beroep van Brussel), met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verwerende partij. Een dergelijk beroep kan worden ingesteld door middel van een verzoekschrift op tegenspraak dat de in artikel 1034ter van het Gerechtelijke Wetboek (Ger.W.) opgesomde elementen dient te bevatten¹². Het verzoekschrift tot tussenkomst moet worden ingediend bij de griffie van het Marktenhof overeenkomstig artikel 1034quinquies van het Ger.W.¹³, of via het e-Deposit informatiesysteem van het Ministerie van Justitie (artikel 32ter van het Ger.W.).

Om de klager in staat te stellen andere mogelijke rechtsmiddelen te overwegen, verwijst de Geschillenkamer de klager naar de toelichting in haar sepotbeleid¹⁴.

(get). Hielke HIJMANS

Voorzitter van de Geschillenkamer

¹¹ *Ibidem*.

¹² Het verzoekschrift vermeldt op straffe van nietigheid:

- 1° de dag, de maand en het jaar;
- 2° de naam, voornaam, woonplaats van de verzoeker en, in voorkomend geval, zijn hoedanigheid en zijn rijksregister- of ondernemingsnummer;
- 3° de naam, voornaam, woonplaats en, in voorkomend geval, de hoedanigheid van de persoon die moet worden opgeroepen;
- 4° het voorwerp en de korte samenvatting van de middelen van de vordering;
- 5° de rechter voor wie de vordering aanhangig wordt gemaakt;
- 6° de handtekening van de verzoeker of van zijn advocaat.

¹³ Het verzoekschrift met zijn bijlage wordt, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, bij aangetekende brief gezonden aan de griffier van het gerecht of ter griffie neergelegd.

¹⁴ Cf. Titel 4 – *Wat kan ik doen als mijn klacht wordt afgesloten?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.